

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษร จีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

นันทฤดี ปันกิจวานิชเจริญ¹

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
จังหวัดนครปฐม โทรศัพท์ 09-774-2730 อีเมล natrudee_leeb@hotmail.com

(วันรับบทความ 9 เมษายน 2563) (วันแก้ไขบทความ 21 พฤษภาคม 2563)

(วันตอบรับบทความ 3 มิถุนายน 2563)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พร้อมทั้งศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป และค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.30 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (α) .90 โดยผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง E_1/E_2 เท่ากับ 87.89/86.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และ

¹ อาจารย์ประจำ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับดีมาก คือ 4.39

คำสำคัญ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การแยกแยะ อักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน

บทนำ

ด้วยอักษรจีนมีลักษณะและวิธีการเขียนที่พิเศษแตกต่างจากอักษรของภาษาอื่น ๆ จึงทำให้การศึกษารายวิชาภาษาจีนนั้นผู้เรียนจะประสบปัญหาการเขียนอักษรจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น 天天, 日 目, 侯 候, 干 干, 于 于, 成 成, 城 城 เป็นต้นจึงยิ่งทวีความยากลำบากในการแยกแยะและจดจำอักษรจีนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาและพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยจะมีการเสนอเนื้อหาอย่างครอบคลุม คือ ข้อแตกต่างระหว่างตัวอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน ลำดับขีด การนำไปประกอบเป็นอักษรจีนตัวใหม่ การนำไปประกอบเป็นคำศัพท์หลายพยางค์ และเทคนิควิธีการแยกแยะอักษรจีนที่คล้ายกัน นอกจากนั้นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้จะรวบรวมอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันไว้ด้วยกัน ทำให้สะดวกกับการศึกษาเรียนรู้ ลดเวลาในการสืบค้นข้อมูล มีอิสระในการศึกษา สามารถศึกษาได้ตลอดเวลา อีกทั้งเทคนิคต่างจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันได้อย่างแม่นยำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้าง “ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม” ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อประเมินหาค่าประสิทธิภาพ และความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ขอบเขตการศึกษา

ด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ
กลุ่มที่ 1: กลุ่มตัวอย่างรายบุคคล จำนวน 3 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนปานกลาง 1 คน และผลการเรียนดี 1 คน

กลุ่มที่ 2: กลุ่มตัวอย่างกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน 3 คน ผลการเรียนปานกลาง 3 คน และผลการเรียนดี 3 คน และไม่ซ้ำกับกลุ่มที่ 1

กลุ่มที่ 3: กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ จำนวน 30 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน 10 คน ผลการเรียนปานกลาง 10 คน และผลการเรียนดี 10 คน โดยไม่ซ้ำกับกลุ่มที่ 1 และ 2

โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 ส่วนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจะใช้วิธีการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วจึงถามความสมัครใจ

หากไม่สมัครใจเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครวิจัย ก็จะเลือกใหม่จนกว่าจะครบตามจำนวน

2. กลุ่มตัวอย่างที่หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองฯ

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน 10 คน ผลการเรียนปานกลาง 10 คน และผลการเรียนดี 10 คน โดยไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจะใช้วิธีการเลือกแบบจำเพาะเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วจึงถามความสมัครใจ หากไม่สมัครใจเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครวิจัย ก็จะเลือกใหม่จนกว่าจะครบตามจำนวน

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดทำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ อักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันจำนวน 30 กลุ่มย่อย โดยแบ่งอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ อักษรเดี่ยว และอักษรประสม แล้วนำเสนอจุดต่างจุดเหมือนของอักษรจีน คำอ่าน ลำดับขีด การรวมเข้ากับอักษรอื่นเป็นอักษรตัวใหม่ และการประกอบกับอักษรอื่นเป็นคำศัพท์หลายพยางค์ ในรูปคู่มือการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน วิดิทัศน์ เกม และแบบฝึกหัด

ทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1874 – 1949) (จันทร์จิรา จุมพลหล้า, 2560, หน้า 34 - 36) ประกอบด้วย

1. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) คือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนอยู่ในภาวะที่มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) คือ การเรียนรู้จะคงทน ถ้าได้รับการฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ

3. กฎแห่งผล (law of effect) คือ พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าใด ๆ ที่ได้รับผลทำให้ผู้เรียนพึงพอใจ ผู้เรียนจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ หรือเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับผลที่พึงพอใจผู้เรียนก็จะเลิกทำพฤติกรรมนั้น

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบปฏิบัติการของสกินเนอร์ (Skinner, 1904 – 1990) (จันทร์จิรา จุมพลหล้า, 2560, หน้า 39 - 42)

1. พฤติกรรมใด ๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะเกิดขึ้นซ้ำ ส่วนพฤติกรรมที่ไม่มีการเสริมแรงจะลดลงและหายไป

2. การเสริมแรงที่แปรเปลี่ยนจะทำให้การตอบสนองคงทนกว่าการเสริมแรงที่คงที่หรือตายตัว

3. การลงโทษทำให้เรียนรู้ได้เร็วและลืมเร็ว

4. การให้แรงเสริมหรือให้รางวัลเมื่อมีการกระทำพฤติกรรมที่ต้องการได้จะสามารถช่วยปรับหรือปลูกฝังนิสัยที่ต้องการได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne, 1974) (จันทร์จิรา จุมพลหล้า, 2560, หน้า 54 - 56) กล่าวว่าความรู้มีหลายประเภท บางประเภทสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วไม่ต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้ง บางประเภทมีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้ความสามารถขั้นสูง ดังนั้นในการสอนควรมีขั้นตอนดังนี้ 1) เร้าความสนใจ 2) บอกวัตถุประสงค์ 3) ทบทวนความรู้เดิม 4) นำเสนอเนื้อหาใหม่ 5) ชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ 6) ลงมือปฏิบัติ 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ 8) ทดสอบความรู้ใหม่ 9) สรุป และนำไปใช้

แนวคิดการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526) ได้กล่าวถึงหลักและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ 1) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทฤษฎีที่ว่าด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงควรนำมาใช้เป็นทฤษฎีพื้นฐานในการทำและออกแบบชุดการเรียนรู้ 2) หลักการเกี่ยวกับสื่อประสม เพราะชุดการเรียนรู้ควรเป็นชุดการเรียนรู้ที่มีการใช้สื่ออย่างหลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความสนใจ และตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของผู้เรียน 3) ทฤษฎีการเรียนรู้ ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแข็งขัน และได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างฉับพลัน อีกทั้งได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ หรือการเสริมแรงที่มีการเรียนเป็นขั้น ๆ ตามความสามารถของผู้เรียน ดังนั้นชุดการเรียนรู้จึงจัดทำขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ 4) หลักการวิเคราะห์ระบบ ชุดการเรียนรู้จัดทำขึ้นมาโดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ระบบ มีการทดลองสอน ปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่เชื่อถือได้ จึงนำออกมาใช้และเผยแพร่กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นดำเนินไปได้อย่างสัมพันธ์ในทุกขั้นตอน

ผดุง อารยะวิญญู (2537) ได้ให้แนวคิดในการนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อแก้ปัญหาอันเป็นข้อจำกัดของการฝึกอบรม เสริมขีดความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกันทุกคน โดยใช้สื่อ กิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาสาระสำคัญที่มีหลักเกณฑ์แน่นอน ตายตัว สร้างขึ้นมาตามความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ชุด

การเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรมีการวางแผนในการพัฒนาไว้อย่างเป็นระบบ รอบคอบ และกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาไว้อย่างชัดเจน พิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาพฤติกรรม การเรียนรู้ของบุคคล การพัฒนาบุคคลในผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ มีวุฒิภาวะ และความรับผิดชอบสูง

กรแก้ว อัจฉรวัจน์ (2537) ได้กล่าวถึงแนวคิดการสร้างชุดการเรียนรู้รายบุคคลว่า ต้องนำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้มาผสมผสานกัน เนื่องจากชุดการเรียนรู้รายบุคคล ผู้เรียนต้องเชื่อมโยงสิ่งเร้า และการตอบสนอง โดยใช้การเรียนรู้เนื้อหาวิชา ผู้อ่านสื่อในชุดการเรียนรู้ตามสติปัญญา ความสามารถที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังให้แนวคิดที่ว่า สื่อประสมจะเป็นตัวกระตุ้นที่เหมาะสมในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ให้น่าสนใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการออกแบบการนำเสนอเนื้อหาควรลักษณะตั้งแต่ข้อความ ภาพนิ่ง ตารางข้อมูล กราฟ แผนภาพกราฟิกไปจนถึงการใช้ภาพเคลื่อนไหว จากหลักฐานทางการวิจัย พบว่าการนำเสนอโดยใช้สื่อหลายรูปแบบนั้น นับเป็นการนำเสนอที่มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากจะสร้างความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น กล่าวคือทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น และมีความคงทนในการจำ

สมบุญ ทยาพัชร (2545) การพัฒนาชุดการเรียนรู้เป็นการนำแนวคิดความแตกต่างระหว่างบุคคล จิตวิทยาการเรียนรู้ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อมมาประกอบกัน แล้วจำลำดับเนื้อหา วัตถุประสงค์ วิธีและขั้นตอนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทีละ

ขั้นตอนอย่างเสรีผ่านสื่อประสม กิจกรรม โดยให้มีผลย้อนกลับทันที และเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนภาคภูมิใจและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เหมวรรณ ขันมณี (2559) ในการพัฒนาชุดการเรียนรู้เรียนรู้ ควรมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้ 1) กำหนดหัวเรื่องชุดการเรียนรู้ 2) กำหนดหน่วยการเรียนรู้ย่อย และระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วย 3) กำหนดหัวเรื่องย่อย ๆ แต่ไม่ควรเยอะจนเกินไป 4) กำหนด ความคิดรวบยอดที่ผู้เรียนจะได้จากการเรียนรู้ 5) กำหนดจุดประสงค์ การสอน/เรียนรู้ 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ 7) กำหนด การประเมินผล 8) เลือกและผลิตสื่อการเรียนรู้ 9) หาประสิทธิภาพ ชุดการเรียนรู้

จากข้างต้นสรุปได้ว่าการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องคำนึงถึงทฤษฎีการเรียนรู้ หลักการใช้สื่อประสมที่หลากหลายเพื่อ เร้าความสนใจ เสริมแรงการเรียนรู้ และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งต้องให้ความสนใจเรื่องความแตกต่าง ระหว่างบุคคลด้วย เพราะชุดการเรียนรู้จะต้องสามารถตอบสนอง ความต้องการที่แตกต่างของบุคคลแต่ละคน และความเสรีในการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน

อักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันและเทคนิคการแยกแยะ

ฟู หย่งเหอ (傅永和, 1988) ใช้หลักการแบ่งรูปลักษณะนอกที่ แตกต่างกันของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน แบ่งอักษรจีนที่มี ลักษณะคล้ายกันออกเป็น 13 ประเภท คือ 1) อักษรจีนที่มีจุดกับไม่มี จุด 2) อักษรจีนที่ตำแหน่งของจุดที่มีความแตกต่าง 3) อักษรจีนที่ขีด แนวขวางกับไม่มีขีดแนวขวาง 4) อักษรจีนที่ขีดแนวขวางสั้นยาวไม่ เท่ากัน 5) อักษรจีนที่มีขีดแนวตั้งกับไม่มีขีดแนวตั้ง 6) อักษรจีนที่มี ขีดลากข้างทะแยงลงซ้ายและไม่มีขีดลากข้างทะแยงลงซ้าย 7) อักษร

จีนที่มีขีดลากข้างทะแยงลงขวาและไม่มีขีดลากข้างทะแยงลงขวา
8) อักษรจีนที่มีขีดปิดขึ้นและไม่มีขีดปิดขึ้น 9) อักษรจีนที่ขีดต่างกัน
ในขีดใดขีดหนึ่ง 10) อักษรจีนที่มีการประสมขีดที่ไม่เหมือนกัน
11) อักษรจีนที่มีองค์ประกอบคล้ายกัน 12) อักษรจีนที่มีลักษณะ
ความยาวความกว้างที่แตกต่างกัน และ 13) อักษรจีนที่มีความต่างใน
ส่วนตัวประกอบข้าง

เฉิน อยู่หวิน (陈五云, 1989) ใช้โครงสร้างของอักษรจีนที่มี
ลักษณะคล้ายกัน แบ่งอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันออกเป็น 3
ประเภท คือ 1) อักษรเดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกัน 2) ตัวประกอบข้าง
ของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน 3) อักษรจีนผสมที่มีลักษณะ
คล้ายกัน

โจว เหวินเต๋อ (周文德, 2000) ได้กล่าวในงานวิจัยเรื่องที่มา
ของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน และลักษณะเด่นของอักษรจีนที่มี
ลักษณะคล้ายกันว่า ร้อยละ 70 ของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันมา
จากอักษรจีนโบราณที่สืบทอดกันมา และร้อยละ 20 เกิดจากการที่
อักษรจีนเปลี่ยนจากอักษรตัวเต็มมาเป็นตัวย่อ และอีกร้อยละ 10 มา
จากอักษรจีนตัวเต็มที่มีลักษณะคล้ายกัน หลังการปรับอักษรจีนให้
เป็นตัวย่อก็ยังมีลักษณะที่คล้ายกันอยู่ และสาเหตุความผิดพลาดใน
การใช้อักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน คือ การคิดเชื่อมโยงในอักษรจีน
ความบ่อยในการใช้อักษรจีน ลำดับขีดของอักษรจีน องค์ประกอบ
ของอักษรจีน เป็นต้น

โจว เหวินเต๋อ (周文德, 2000) ใช้หลักการแบ่งรูปลักษณ
นอกที่แตกต่างกันของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน แบ่งอักษรจีนที่มี
ลักษณะคล้ายกันออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) อักษรจีนที่มีจำนวนขีด
เท่ากัน รูปร่างคล้ายกัน ขีดต่าง ๆ เหมือนกันหรือต่างกันเพียง

เล็กน้อย ความแตกต่างกันเล็กน้อยมาก 2) อักษรจีนที่มีองค์ประกอบ
ภายนอกคล้ายกัน โครงสร้างคล้ายกัน ต่างกันที่มีและไม่มีขีดใดขีด
หนึ่งเท่านั้น 3) อักษรจีนที่มีองค์ประกอบภายนอกคล้ายกัน
โครงสร้างคล้ายกัน ต่างกันที่มีตำแหน่งของขีดบางขีด 4) อักษรจีนที่มี
องค์ประกอบภายนอกคล้ายกัน โครงสร้างคล้ายกัน ต่างกันที่มี
ตำแหน่งของตัวประกอบข้างในอักษรจีนที่อาจวางทางซ้ายหรือ
ทางขวา ด้านบนหรือด้านล่าง 5) อักษรจีนที่มีองค์ประกอบภายนอก
และโครงสร้างส่วนใหญ่คล้ายกัน แต่ต่างกันที่ส่วนประกอบส่วนใด
ส่วนหนึ่ง

หม่า จิ่ง (马静, 2007) ในการศึกษาวิจัยเรื่องอักษรจีนที่มี
ลักษณะคล้ายกันที่ซับซ้อน หม่าจิ่งได้อาศัยโครงสร้างของอักษรจีน
แบ่งอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันออกเป็น 2 ประเภท คือ อักษร
เดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกัน และอักษรผสมที่มีลักษณะคล้ายกัน และ
ความแตกต่างในอักษรเดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกันอยู่ที่ลักษณะของขีด
ในอักษรจีน จำนวนขีดของอักษรจีน การประกอบกันของขีดในอักษร
จีน และตำแหน่งของขีด ส่วนความแตกต่างในอักษรผสมที่มีลักษณะ
คล้ายกันคือ ลักษณะของตัวประกอบข้าง จำนวนของตัวประกอบข้าง
ตำแหน่งของตัวประกอบข้าง และคุณสมบัติของตัวประกอบข้าง

สวี เซียงถาน (许香潭, 2013) ได้เสนอแนวทางในการจัดการ
เรียนรู้อักษรจีนไว้ดังนี้ 1) เน้นย้ำความสัมพันธ์ของรูปลักษณะ เสียง
ความหมายของอักษร 2) เน้นย้ำโครงสร้างของอักษร 3) เน้นย้ำการ
ฟังพูดอ่านเขียนตัวอักษร 4) ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างในผู้เรียนที่มี
พื้นฐานต่างกัน 5) จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ
ของผู้เรียน

ชื่อ หวหาหยาง (施华阳, 2014) ในการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันนั้น ในอักษรเดียวที่คล้ายควรเริ่มจากการขีดของอักษรจีน และโครงสร้างหรือการประกอบกันของขีดจนกลายเป็นอักษรจีน ส่วนอักษรประสมที่คล้ายกันต้องเริ่มจากส่วนที่คล้ายกันของอักษรและโครงสร้างองค์ประกอบของอักษร นอกจากการแยกแยะโดยโครงสร้างแล้ว เรายังสามารถใช้ความหมายหรือเสียงของอักษรจีนมาช่วยในการแยกแยะ

เซียง กู่ฉิน (向谷琴, 2014) ในการจัดการเรียนรู้อักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันมีวิธีการดังนี้ 1) สรุปลและนำเสนอเปรียบเทียบส่วนคล้ายส่วนต่าง 2) การเชื่อมโยงความคิดในอักษรที่คล้ายกัน 3) ประสมอักษ่อักษรอื่นเป็นคำศัพท์ 4) แยกแยะตัวอักษรจากการวิเคราะห์ความหมายของตัวอักษร 5) นำอักษรที่คล้ายกันมาแต่งเป็นเรื่องราว/นิทาน 6) การศึกษาความหมายในหมวดนำตัวอักษร (部首) 7) นำอักษรที่คล้ายกันมาแต่งเป็นบทเพลง เป็นต้น

เวิน หลี่น่า (温李娜, 2017) ได้เสนอว่าในการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันนั้น ในอักษรเดียวสามารถยึดขีดในอักษรจีนเพื่อการสอนเป็นหลักได้ คือ เน้นแยะแยะลักษณะของขีด จำนวนขีด การประกอบกันของขีด และตำแหน่งของขีด ส่วนอักษรประสมสามารถแยกแยะจากองค์ประกอบของอักษร คือ ความเหมือนขององค์ประกอบ ตำแหน่งขององค์ประกอบแต่ละส่วน และจำนวนขององค์ประกอบ

จากผลการศึกษาอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหลักการแบ่งประเภทของอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน มีอยู่ 2 วิธี คือ การแบ่งตามลักษณะภายนอก และการแบ่งตามโครงสร้างองค์ประกอบของอักษรจีน ด้านเทคนิควิธีการแยกแยะ

อักษรจีนที่มีลักษณะคล้าย คือ สังเกต จำนวน ตำแหน่ง ลักษณะ
ความสั้น/ยาวของขีดในตัวอักษร โครงสร้างของตัวอักษร ศึกษา
ความหมายในหมวดนำตัวอักษร (部首) ความหมายของตัวอักษร
การสร้างเรื่องราวในตัวอักษรเพื่อการจำที่ง่ายขึ้น เกมตัวอักษร

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง
การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชา
ภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม” วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่ง
ออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง “เรื่องการพัฒนา
ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะ
คล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครปฐม” มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. คัดเลือกอักษรที่มีลักษณะคล้ายกันจากคลังคำศัพท์
การสอบวัดระดับภาษาจีน ระดับ 5 (HSK) จำนวน 2,500 คำ ใน
การเลือกอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันยึดหลักการคัดแยกอักษรจีน
ของหม่า (Ma, 2007) คือ อักษรจีนที่คล้ายกันแบ่งออกเป็น 2 ประเภท
คือ อักษรเดี่ยว เช่น 日, 目, 己, 巳, 贝, 见, 厂, 广 และอักษรประสม เช่น
郊, 效, 皎, 较, 倍, 赔, 陪, 部, 傅, 博, 溥, 薄, 篇, 骗, 编, 遍 เป็นต้นโดยชุดการเรียนรู้
ได้นำเสนออักษรจีนที่คล้ายกันจำนวน 30 กลุ่มย่อย

2. ศึกษาเทคนิควิธีการแยกแยะอักษรที่มีลักษณะคล้ายกัน
3. ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ และการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. สร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
ประกอบด้วยคู่มือการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน วิดีทัศน์
เกม และแบบฝึกหัด เช่น

พระอาทิตย์ rì

mù ดวงตา

ขีดต่าง ๆ ในอักษร 日 กับ 目

日 มี 4 ขีด

shù 竖 shùzhé 竖折 héng 横 héng 横

目 มี 5 ขีด

shù 竖 shùzhé 竖折 héng 横 héng 横 héng 横

จำกัดอักษรจีนต่อไปนี้

วิวัฒนาการของตัวอักษร 日 กับ 目

甲骨文	金文	篆文	隶书	楷书	行书	草书	标准宋体

จากการวิวัฒนาการของอักษรจีนจะเห็นว่าอักษร 日 目 เป็นอักษรเสมือนภาพจริง คือ วัตถุกลม ๆ บนฟ้าที่มีแสงสว่าง ภาพดวงตาที่มีการแบ่งส่วนตาขาวกับตาดำ ผ่านการวิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบันกลายเป็น 日 目 ที่อักษร 日 พระอาทิตย์นั้นภายในมีเพียงขีดเดียว และดวงตา 目 ภายในมี 2 ขีด

อักษรจีนที่มีตัว 日 เป็นส่วนประกอบมักจะมีความหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับแสง ความสว่าง เช่น

旦 (dàn) รุ่งอรุณ

早 (zǎo) ตอนเช้า

春 (chūn) ฤดูใบไม้ผลิ 晒 (shài) ตากแดด แดดแรง
อักษรจีนที่มีตัว 目 เป็นส่วนประกอบมักจะมีความหมายที่มี
ความเกี่ยวข้องกับดวงตา เช่น
看 (kàn) ดู มอง 眉 (méi) คิ้ว
盯 (dīng) จ้องมอง 眼 (yǎn) ดวงตา

จดเติมอักษร 日 กับ 目 ลงในคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

shíhòu □寸候	ช่วงเวลา	shuì jiào □垂觉	นอน
jiāndū 监□	ควบคุมดูแล	huánghūn 黄□	เวลาช่วงพลบค่ำ
pànwàng □分望	เผ้าคอย ปราณนา	gānhàn 干□	แห้งแล้ง
shǔjià □者假	ปิดเทอมฤดูร้อน	jiémáo □捷毛	ขนตา

เกม 找双胞胎 หาคู่แฝด

- กติกา 1. ผู้เล่น 2 คน
2. แจกไพ่คนละ 3 ใบ
3. ผู้เล่นทุกคนจับไพ่ไว้ในมือและต้องแสดงไพ่ของตนเองให้ผู้
เล่นอีกเห็น
4. ผู้เล่นแต่ละคนหาว่าไพ่ของอีกคนมีอักษรตัวใดเหมือนกับ
ของตน เจอแล้วก็เอาไพ่ของตนวางใส่มืออีกฝ่ายพร้อมทั้งพูดว่าอักษร
ตัวใดเหมือนกัน (ห้ามเปลี่ยนไพ่ ต้องหาที่ละใบจนหมด)
5. ใครไพ่หมดก่อนเป็นผู้ชนะ

狠	春	恨	泰	很	查
很		秦		秦	
看	银	银	眼	着	根
艰	恨	眼	着	看	艰
狠		春		泰	
根	杏	杏	杲	查	杲

ตอนที่ 2 การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การแยกแยะอักษร
จีนที่มีลักษณะคล้ายกัน

1. สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การแยกแยะอักษรจีนที่มี
ลักษณะคล้ายกัน โดยแบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง เช่น
我_____他去曼谷。 (倍、赔、陪、部)
没有人想做_____本生意。 (倍、赔、陪、部)
这_____话什么意思? (段、锻、段、假)
放_____了, 你有什么打算? (段、锻、段、假)

ตอนที่ 2 จงเขียนคำอ่านสัทอักษรภาษาจีนของคำศัพท์ต่อไปนี้
เช่น

于是、干活、汗水、千万、中午、许愿、文件
反正、往返、皮鞋、被动、友情、发烧

ตอนที่ 3 เขียนตามคำบอก เช่น
东西、酒店、提醒、洒

生日、目前、春天、省

2. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยแบบทดสอบที่ส่งเข้ารับการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีทั้งสิ้น 45 ข้อ แต่ใช้จริงคือ 30 ข้อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันจำนวนข้อสอบที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ไม่เพียงพอกับความต้องการใช้จริง ดังนั้นแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่ใช้จริง จึงมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 ทุกข้อ เช่น

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ΣR	IOC $\frac{\Sigma R}{N}$	ผลการ วิเคราะห์
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
จงเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง						
他的_____绩很好。（成、城、诚、盛） 这个孩子很_____实。（成、城、诚、盛）	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
จงเขียนคำอ่านสัทอักษรภาษาจีนของคำศัพท์ต่อไปนี้						
北京、凉快、惊喜、电影、风景	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
เขียนตามคำบอก						
和、和 初中、幸福、礼物、裙子	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

3. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันให้นักศึกษาชั้นปีที่ 5 สาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 20 คน ทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่น (α)

ตอนที่ 3 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ทดลองประสิทธิภาพ และปรับปรุงชุดการเรียนรู้ฯ แบบรายบุคคล จำนวน 3 คน แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน แบบกลุ่มใหญ่ จำนวน 30 คน แล้วจึงนำชุดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยผู้วิจัยจะคอยสังเกตพฤติกรรม

ขณะทดลองใช้ และขอความคิดเห็นของอาสาสมัครวิจัยเกี่ยวกับความน่าสนใจ และความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหา ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผ่านแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วปรับปรุงชุดเรียนรู้ฯ ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ผลการวิจัย

ในการสร้าง และประเมินค่าประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ แบบรายบุคคล จำนวน 3 คน กลุ่มย่อย จำนวน 9 คน และกลุ่มใหญ่ จำนวน 30 คน แล้วจึงนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปหาประสิทธิภาพภาคสนามโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 เท่ากับ 80/80 ผลการดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แบบรายบุคคล กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	E_1	E_2	E_1/E_2	ผลการทดสอบ
รายบุคคล	3	83.08	81.67	83.08/81.67	สูงกว่าเกณฑ์
กลุ่มย่อย	9	84.87	82.04	84.87/82.04	สูงกว่าเกณฑ์
กลุ่มใหญ่	30	86.13	85.17	86.13/85.17	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผล
การทดสอบระหว่างที่ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (E_1) และ
คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังศึกษาจากชุด
การเรียนรู้ด้วยตนเอง (E_2) ทั้ง 3 ครั้งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุด
การเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	การทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t	Sig
รายบุคคล	3	ก่อนเรียน	37.67	10.26	2.227	0.156
		หลังเรียน	46.67	3.51		
กลุ่มย่อย	9	ก่อนเรียน	32.22	6.67	8.617	0.001
		หลังเรียน	48.67	9.21		
กลุ่มใหญ่	30	ก่อนเรียน	35.40	7.92	18.077	0.001
		หลังเรียน	49.63	6.13		

จากตารางที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบรายบุคคลแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญ ส่วนการทดสอบแบบกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชุด
การเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน
สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	$\bar{x}$	SD	การแปรผล
รายบุคคล	3	4.23	0.91	มาก
กลุ่มย่อย	9	4.30	0.78	มาก
กลุ่มใหญ่	30	4.34	0.79	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมทั้ง 3 ครั้ง อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ตอนที่ 2 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แบบภาคสนาม

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

การทดสอบ	จำนวนคน	E_1	E_2	E_1/E_2	ผลการทดสอบ
ภาคสนาม	30	87.89	86.28	87.89/86.28	สูงกว่าเกณฑ์

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบระหว่างที่ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองฯ (E_1) และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองฯ (E_2) สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แบบภาคสนาม

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน	การทดสอบ	$\bar{x}$	SD	t	Sig
ภาคสนาม	3	ก่อนเรียน	36.60	7.89	18.67	0.001
		หลังเรียน	49.90	6.17		

จากตารางที่ 5 พบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

รายการการประเมิน	$\bar{x}$	SD	แปลผล
การลำดับเนื้อหามีความต่อเนื่อง และเข้าใจง่าย	4.40	0.72	มาก
การนำเสนอเนื้อหาได้น่าสนใจ	4.43	0.73	มาก
คำและภาษาที่ใช้ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.30	0.75	มาก
กิจกรรมมีความหลากหลาย และน่าสนใจ	4.37	0.76	มาก
กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.77	มาก
สื่อมัลติมีเดียมีภาพ และเสียงที่เหมาะสม ชัดเจน	4.23	0.82	มาก
สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน	4.47	0.63	มาก
สามารถช่วยให้ผู้เรียนลดเวลาในการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน	4.43	0.73	มาก
สามารถช่วยให้ผู้เรียนแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันได้ถูกต้องแม่นยำ	4.37	0.85	มาก
เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ควรนำไปเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจ	4.50	0.63	มาก
รวม	4.39	0.74	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกัน

สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบระหว่างที่ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๑ (E_1) และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๒ (E_2) เท่ากับ 87.89/86.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นได้ยึดตามหลักการทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) คือ มีการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้จนมีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้จริง คือ มีทดสอบแบบรายบุคคล แบบกลุ่มย่อย และแบบกลุ่มใหญ่ โดยผลการทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบระหว่างที่ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๑ (E_1) และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๒ (E_2) เท่ากับ 83.08/81.67 84.87/82.04 และ 86.13/85.17 ตามลำดับ แล้วจึงนำชุดการเรียนรู้ไปทดสอบแบบภาคสนาม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผลการทดสอบระหว่างที่ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง^๑ (E_1) และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของผล

การทดสอบหลังศึกษาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (E₂) เท่ากับ 87.89/86.28 จึงทำให้ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่มีความน่าเชื่อถือ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ชุดแบบทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ที่มีการค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีค่าดัชนี 0.67 ขึ้นไป แล้วนำชุดแบบทดสอบดังกล่าวให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 5 ทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) โดยเลือกใช้ข้อสอบที่มีค่า P ระหว่าง 0.30 – 0.70 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น .90 จึงเชื่อมั่นว่าชุดแบบทดสอบประสิทธิภาพนั้นมีประสิทธิภาพ หลังจากการนำชุดแบบทดสอบประสิทธิภาพไปศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งในการออกแบบชุดการเรียนรู้ได้ดำเนินการตามทฤษฎีของสกินเนอร์ (Skinner) ธอร์นไดค์ (Thorndike) เกสตัลต์ (Gestalt) ในเรื่องการเสริมแรง สร้างแรงจูงใจ ความอิสระในการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงทำให้ชุดการเรียนรู้น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดี

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการแยกแยะอักษรจีนที่มีลักษณะคล้ายกันสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่าในภาพรวมผู้ใช้มีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงชุดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มผู้ใช้ทั้งแบบรายบุคคล

กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่จนชุดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ คือ เนื้อหาเข้าใจ
ง่าย น่าสนใจ กิจกรรมหลากหลาย และยังสามารถศึกษาได้อย่างอิสระ
ไม่จำกัดเวลา สถานที่

ข้อเสนอแนะ

1. ในการนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปใช้งาน ผู้สอนควรมี
การติดตาม และตรวจประเมินแบบฝึกหัดเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิด
ประสิทธิภาพสูงสุด
2. ควรมีการพัฒนาจัดทำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในหัวข้อ
ต่าง ๆ ทางภาษาจีน เนื่องจากปัจจุบันสื่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน
ยังไม่เพียงพอ

บรรณานุกรม

- จันทร์จิรา จุมพลหล้า. (2560). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา
การออกแบบและจัดการเรียนรู้. อุดรธานี: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรธานี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). “การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุด
การสอน.” วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5,1 (มกราคม -
มิถุนายน), 1 - 20.
- ดำรงศักดิ์ ทรัพย์เชื่อนขันธ. (2553). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วย
ตนเอง เรื่อง การนวดไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะ
บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.
- บุญยง สุข สิทธานจารย์. (2560). การพัฒนาชุดการสอนศิลปะแนวคิด
เต็มศึกษาเพื่อส่งเสริมการสร้างสรรคสำหรับนักเรียน

ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หลี่ หยาง. (2554). *การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการเขียนอักษรจีน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

Chen, J. (2011). *Chuzhongji jieduan Taiguo liuxuesheng
Hanzi bujian xuexi celüe shiyan yanjiu* [An
Experimental Research on Thai Junior Middle
School Students' Learning Strategies of Chinese
Character Component] (master's thesis). Southwest
University, Chongqing.

Ma, J. (2007). *Xiandai Hanyu tongyongzi xingjinzi yanjiu*
[The Research of the Similar Chinses Characters in
the Contempory Chinese Characters] (master's
thesis). Beijing Language and Culture University,
Beijing.

Tang, H. (2008). *Hanzi mima* [Chinese Character Password].
Xi'an: Shanxi shifan daxue chubanshe.

Wen, L.N. (2017). *Xiaoxue yuwen xingjinzi zibiao
shengcheng jiqi jiaoxue yanjiu* [The Generation and
Teaching Research of Similar Chinese Characters
Table in Primary School] (master's thesis). Sichuan
Normal University, Sichuan.

- Xu, X.T. (2013). *Jiyu HSK dongtai zuowen yuliaoku de biezi fenxi——tan duiwai hanyu xingjinzi jiaoxue* [Analysis on Wrongly Writer Characters Based on HSK Dynamic Composition Corpus——On the Teaching of Similar-Shaped-Characters of Chinses as a Foreign Language] (master's thesis). Jilin University, Jilin.
- Zhou, J. (2007). *Hanzi jiaoxue lilun yu fangfa* [Chinese Character Teaching Theory and Method]. Beijing: Beijing daxue chubanshe.
- Zuo, M.A. (2006). *Xishuo Hanzi* [Elaborate Chinese Characters]. Beijing: Jiuzhou chubanshe.

The Development of Self Learning Package on Distinguish of Similar Characters in Chinese for Nakhon Pathom Rajabhat University Chinese Language Major Student

Natrudee Pankitwanitjalearn

Chinese Language Major Faculty of Humanities and Social Sciences

Nakhon Pathom Rajabhat University Nakhon Pathom

Tel. +669-0774-2730 Email: natrudee_leeb@hotmail.com

(received 9 April, 2020) (revised 21 May, 2020)

(accepted 3 June, 2020)

Abstract

The purpose of this study is to develop and discover a self learning package on distinguish of similar characters in chinese for Nakhon Pathom Rajabhat University chinese language major student, and study students' satisfaction toward self learning package. The sample in this research was 30 students in third-year Chinese majors, and use purposive sampling to draw samples. The exercises used to test the efficiency of the self learning package pass Index of Item – Objective Congruence (IOC) of 3 experts and IOC value is above 0.67, Difficulty index or easiness (P) is between 0.30-0.70, Discinant indes (D) is above 0.20, and The Reliability (α) is .90. The efficiency E_1/E_2 of self learning package is 87.89 /

86.28, was higher than the required standard efficiency of 80/80. The students' learning achievement scores before and after being taught by using the Self Learning Package were statistically significant different at .01 level. Students were satisfied with self learning package at high level is $\bar{X} = 4.39$

Keywords: Self Learning Package, Distinguish, Similar Characters in Chinese